Interpellation av Andréa Hedin till finansborgarrådet Emilia Bjuggren (S) om skolskjutsen i Stockholms stad

En fungerande skolskjuts är en helt avgörande förutsättning för att elever med funktionsnedsättning och andra särskilda behov ska kunna gå i skolan på lika villkor. För många är den helt enkelt den enda möjligheten att ta sig till och från undervisningen. När transporten brister drabbas inte bara elevernas rätt till utbildning, utan även hela familjers vardag, skolornas arbetsmiljö och vårdnadshavarnas möjlighet att sköta sitt arbete.

Trots att Stockholms stad under lång tid hävdat att avtalen i stort sett fungerar, visar starten på den nya terminen att samma allvarliga brister kvarstår. Stadens medgivande om "avvikelser" döljer en betydligt värre verklighet. Eftersom alla stadsdelar ännu inte är inne i det nya avtalet finns dessutom en befogad oro för ett ännu större haveri när det träder i kraft i hela staden till oktober.

Vittnesmålen från drabbade familjer visar på en systemkris i vardagen. Elever lämnas kvar länge efter skoldagens slut, bilar kör till fel platser, fel barn hämtas och förare registrerar resor som utförda fast föräldrarna själva tvingats köra. Särskilt allvarligt är att korta resor på 20 minuter kan ta uppemot två timmar, vilket tillsammans med ett olämpligt bemötande skapar stark oro och otrygghet hos elever som är i starkt behov av förutsägbarhet.

Bristerna slår också direkt mot skolornas verksamhet och ekonomi. När elever inte hämtas i tid måste skolpersonal stanna kvar efter arbetstid för att ta ansvar för barnen, vilket leder till oförutsedda övertidskostnader och försämrad arbetsmiljö. I ett läge där utbildningsförvaltningen redan pekar ut studiero, trygghet och skolresultat som stora utmaningar riskerar den havererande skolskjutsen att förvärra situationen ytterligare.

Att finansborgarrådet och styret hänvisar till nya upphandlingar, skärpta krav eller framtida planer på att driva verksamheten i egen regi är en klen tröst för dem som drabbas idag. Det går inte att behandla skolskjutsen som en teknisk upphandlingsfråga mellan förvaltning och leverantörer. De drabbade barnen behöver en fungerande transport nu, och det krävs omedelbara åtgärder, tydlig politisk styrning och en transparent uppföljning.

Mot denna bakgrund vill jag fråga finansborgarrådet Emilia Bjuggren:

1. Anser finansborgarrådet att hon har kontroll och insyn över situationen gällande skolskjutsen och eleverna som är beroende av skolskjutsens skoldag?

2. Hur många avvikelser, uppdelat på förseningar, uteblivna körningar, felaktig loggning, felaktiga hämtningar och bristande bemötande, har Stockholms stad registrerat under höstterminen hittills?

3. Hur många elever har under höstterminen kommit för sent till undervisningen, lämnats för tidigt eller blivit kvar på skolan på grund av att skolskjutsen inte fungerat enligt beställning? Vilka insatser erbjuds för att dessa elever fortfarande ska kunna tillgodogöra sig sin utbildning?

4. Vilka konkreta åtgärder har finansborgarrådet vidtagit för att säkerställa att rätt barn hämtas och lämnas på rätt plats, och hur många incidenter där fel barn eller fel adress varit inblandad har staden registrerat?

5. Hur stora merkostnader har Stockholms skolor och central förvaltning hittills haft under höstterminen för övertid, vikarieinsatser och annan personal som tvingats stanna kvar med elever när skolskjutsen varit försenad eller uteblivit?

6. Har finansborgarrådet övervägt att ekonomiskt ersätta de föräldrar som själva behöver köra sina barn till eller från skolan trots att de är beviljade skolskjuts?

7. När kommer finansborgarrådet att ta det fulla politiska ansvaret för skolskjutsen genom att ge utbildningsnämnden ett tydligt huvudansvar för uppföljningen, redovisa mätbara kvalitetsmål offentligt och säkerställa att avtalsvite eller andra sanktioner faktiskt får konsekvenser för leverantörer som inte levererar?